

Церква святих апостолів Петра і Павла у Великих Межирічах

Церква дерев'яна церква, на кам'яному фундаменті, зведена в 1848 р., тобто за панування царської Росії.

Будівництво проходило за сприяння прихожанина Григорія Липського.

Церква являє собою твір дерев'яної архітектури Рівненщини середини ХІХ ст. В архітектурі пам'ятника поєднуються класичні принципи з псевдоруським

стилізаторством. Споруда трьохзрубна, одноверха, трохи витягнута догори. Вона нічим особливим не відрізняється від багатьох православних дерев'яних церков, побудованих у ті часи на Волині.. В плані складається з квадратної нави, прямокутних і бабинця- апсиди. До фасаду прибудована шатрова триярусна дзвіниця. Зникли ікони, які висіли при вході у вівтар. При ремонті споруди напис «Прийдіть до мене всі струджені і знедолені і я заспокою вас», написаний українською мовою був замінений написом церковнослов'янською мовою.

Історію церкви засвідчили жителі села Власій Григорович Пелех, Лаврентій Костянтинівич Костюк та Наум Євменович Розумний.

Першим настоятелем храму був Яків Радковський. Старостою був Ігнатій Атаманчук. «Письмоводителем» був Григорій Занозовський.

Церква мала іконостас, різницю, вівтар, утвар церковну, дзвіницю, хоругви. Купол церковний подарував житель села Гонтар.

По праву сторону до входу у вівтар висіла ікона Ісуса Христа, яка коштувала 15 унцій срібла. По ліву сторону до входу у вівтар висіла ікона пресвятої Діви з дитиною, коштувала вона 20 унцій срібла. Ікони зникли в кінці ХХ століття.

Освячена церква була у 1848 році.